

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnishvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnishvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Mir na vzhodu.

Naš list (št. 35) je že omenil knjige, katere je pod naslovom „Der nächste Krieg in Zahlen“ na svetlo dal bivši avstrijski minister in slavnoznani strokovnjak v političnej ekonomiji, dr. Schöffle. Omenili smo iz knjige razprave o milijardih škode, katero bi prouzročila nemška-francoska vojna, ter Schöfflejev opomin v Bismarckovem zmislu, da se mora nemška vojska pomnožiti, ker le tako bode oplašila se Francija, da Nemčiji ne napove vojne. Danes pa opozarjamo kritike, ki jo rečena knjiga piše o avstrijske politiki v orijentu. Dr. Schöffle je realen politik in jako hladno opazuje Bolgare, ki se z mirom Evrope igrajo.

V poglavju „mir na vzhodu“ piše: „Politika angleška želi, da bi drugi „zadnjega moža in zadnji groš“ žrtvovali za boj proti Rusiji, sama pa ne bi za to dala nijednega „moža“ in nijednega „groša“.

Ali bi res Avstro-Ogerska delala za svojo korist, če bi neizmerno žrtvovala se za to, da bi Rusijo iz Bolgarije odrinila, ali celo za to, da bi jej za veke zabranila svobodno hojo na srednjem-zemsko morje? To zanikavam najodločnije, četudi priznavam, da je madjarski narod politično jako darovit in da se ne more potolažiti zastran Vilagosa in poloma po Paskijeviči.

Avstro-Ogerska ima tako kakor vse ostale države — ne izimši Rusije — smoter, da morejo na sedanjem turškem ozemlju vsi izobraženi narodi promet gojiti, da je vsem narodom pot v Indijo, Vzhodno Azijo ter Vzhodno Afriko jednako odprta. Če ima Rusija poseben političen upliv v Bolgariji, katero je osvobodila s svojimi žrtvami, to ne sega tako v avstrijske koristi, da bi bilo vredno Avstro-Ogerske naložiti novega davka 600 ali 300 milijonov mark ali pa pogrezniti se v primerni kolosalni državni bankerot.

Res pa je, da sta dve določeni okolnosti, zbog katerih bi se orijentsko vprašanje rešiti moralo z vojno.

Jedna taka okolnost bi navstala, če bi država katera koli — Anglija, Francija tako, kakor Rusija — obvladati hotela srednje morje kot svoje

narodno morje t. j. če bi hotela za-se kolonizovati sedanje vzhodnje obrežje srednjega morja.

Druga taka okolnost bi navstala, če bi si katera država hotela z vojniki osvojiti Sueški prekop ali Dardanele, ne da bi bila pot odprta vojnemu in trgovskemu brodogovju drugih držav. Če pa ni nobene ovire, da bi vojni brodovi vseh držav, tudi ruski, pluli skozi Dardanele, potem ni za vojno nobenega vzroka, kakor ga ni, če brez ovire vsi brodovi pohajajo po prekopu Sueškem. Le to bi bilo koristno Avstriji in Nemčiji, ker zmanjšalo bi se pretežje Anglije v Sueškem prekopu, kateri je sedaj obvladan od angleških vojakov in ki bode obvladan tako dolgo brez vojne, kolikor časa ne bo to nevarno za svobodni promet drugih držav.

Čemu tedaj novo orijentsko vojno? Nijedna rečenih okolnostij ne grozi, in katera koli država bi jedno ali drugo prouzročila, naj se imenuje Anglija, Francija ali Rusija, — gotovo bi imela proti sebi obrnene vse druge države, katere bi jo prisilile v mir in pokoj.

To ravno je tolažilno, da imajo vsi narodi jeden in isti razlog, oba poglavitna stebra orijentalnega vprašanja in vse vzhodnje področje srednjega morja neutralizovati.

Politični upliv Rusije v Bolgariji in bodi tudi v Carigradu nikakor nema tistega pomena, da bi se zavoljo njega Avstrija spuščala v boj, čegar grozne posledice smo preračunali. Madjarska „revanche“ zoper Rusijo ali pravo za pravo proti svojem cesarju in kralju ni naposled vredna nobene vojne.

Kivavo boriti se proti Rusiji v Rumeliji — bila bi za Avstrijo vrtoglavnost, dokler je Donava prosta in je prosta pot v Solun. Vojna Avstrije za Anglijo bila bi še nedoumniša, kakor je bila oborožena neutraliteta 1854. leta, zaradi česar je potem Avstrija bila osamljena 1859 in 1886. leta. Razen Anglije bi le še Francija utegnla netiti tako vojno, da bi laglje sama postopala proti Nemčiji. Avstrija in Rusija pa bi se krivi storili zločina, da sta, kar se da, potratno ravnali z ljudmi in milijardami.

Če se tedaj stvari opazujejo zdravim razumom, treba je, da na vzhodu vlada mir, in vkupne

koristi, ki jih v tistih krajih imajo vsi narodi, premagale bodo polagoma vse narodne mržnje in preširnosti preje nego-li mirovne združbe, naj jih je še toliko.

Tem besedam učenjaka, ki mejnarodne razmere do dna pozna, ni treba dodajati kaj. Sigurno je njih vsebina merodajnim krogom bolj važna, nego-li madjarski šovinizem, kateremu znanostna zausnica ne bo kaj po godu.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji, 18. februarja.

„So geh' nur immer hin — Wo du gewesen hast“ slove stara dijaška pesen. Ta se nam sili v spomin danes, ko se je prečitela Foreggerjeva odpoved poslanstvu. Šel je in kdo ve, pride li še kdaj zopet nazaj. Celjska mestna skupina pa dobi kmalu volilno prakso. No, sedaj bode Glantschnigg zahajal šarca, da prijaha v državni zbor! To bode še velik ravs in kavs! Tudi Bareuther je zbornici dal slovo. Knotz pa je nekam izginil na Češko, da še ni prav sledu najti za njim.

Minister grof Taaffe odgovarja poslancu Waldeku, da ni nobenega vzroka odstraniti češki grb na železniški postaji ob bavarske meji. Staroslavni lev je že dolgo tam in še ostane. (Bravo na desnici.) Waldek zahteva debato o nepovoljnem mu odgovoru, zbornica odkloni. Ista osoda zadene poslanca Pollaka, kojemu minister Dunajevski ni pogodil na njegovo interpelacijo.

Volitve poslanca Pscheidna, Albertija in dr. Farjančiča se potrdijo brez ugovora.

Hrvatski poslanec Šupuk je pri zadnjih volitvah kot župan Spljetski moral užugati nekega Sučeka, ker je za Lahone presilno razsajal in javni mir kalil. Šupuk mu je razburjen očital nedostojno govorjenje zoper cesarjeviča, česar pa tožen ni mogel kot istinito dokazati. Vsed tega toži Suček župana zaradi žaljenja časti, v kar bi naj državni zbor privolil. Večina imunitetnega odbora je slučajno liberalna, ker so naši poslanci časih tako malomarni, da ne prihajajo v odbore v dovoljnem številu, in nasvetuje Šupuka izročiti sodnji.

Naš poslanec g. Hren ugovarja v imenu manjšine zoper izročitev. Dobro je zavračal napade li.

LISTEK.

Na zabavi „Slovenije“.

Oh, gos pod urednik, sinoč padel sem jaz mej cvetje kakor črn trn!

Bilo je v polnej dvorani „katoliške resurse“ in jaz približal sem se svojej gospici tako-le govoreč:

„K cvetu Vaše krasote, gospica moja, sedem nocoj, kakor trn, kakor oster trn!“

„Če hočete s tem povedati, da boste tudi nocoj zbadali v levo in desno, povedali niste nič novega, nič nepričakanega. Tudi zanimivi ne boste, ker, kakor Vam znano, tako vselej ne zadenete, kakor merite!“

Sklesano se je trn sam pri sebi na prsi trkal in glasno odgovarjal:

„Ohrani Vas Bog v Vašem cvetju, moja gospica! Hotel bi jaz vse svoje življenje biti srečni trn, ki bi branil divoto Vašo, odvrčal od nje vse hudo!“ ...

Izrekal sem jej potem še željo, česa bi jo posebno varovati hotel, a uporabil sem besedo, ka-

tera se ne priklada salonu mlade stvari, kakor je moja lepa soseda sinočnjega večera. Moja negalantnost je seveda tisti hip doletela spodobna kaznen izpod valovitih njenih obročij! Gospod urednik, le izrecite mladej krasoti Dunajske besedo „Wiener Zeitung“ — izgubljeni ste, kaznovani za ves večer! Nikdar še je ni imela v rokah, ali instinkt, po katerem se odlikuje vse mlado ženstvo, slika jej vesvoljno dolgočasnost tega lista in če ga jej imenujete, stresne se Vam, kakor če imenujete jej „par nobile — philologorum“.

Jaz pa sem moral izustiti nesalonsko ime, ker sem se že naprej hotel opravičiti, zakaj sem čmeren, kakor bi se bil ravnokar povrnil od štiridesetdanjega posta.

„Vidite, gospica, sem dejal, „ta list sem jaz čital pred jedno uro. Ta list je polje, katero mojemu narodu trnje rodi, trnje, mej nami, da se ranimo, če se le ganemo. In tisto plemenito gibanje naše, katero je nam naklonilo Vaše simpatije, gibanje je ran, golih in samih ran, gospica moja! Pa kdor je hotel narodu pomagati naprej, moral se je obdati s trnjem in s trnjem napravljati si pot, da so drugi mogli za njim! Trni smo, ker to moramo biti, če hočemo biti naroda svojega sinovi!“

Pozabil sem zopet, da mož ne sme biti sentimentalen v družbi mladih dam. Ali oko moje gospice je bilo takšno, da sem se z dobro vestjo čutil sredi dijaloga, v katerem čut odgovarja čutu! In tako sem jej nadalje govoril o slovenskem nekdanjem Gorotanu, kateremu se je zopet včeraj pravica skrla za oblake, stoletja stare ...

Žal mi je danes tega govorjenja. Konečno me je namreč moja gospica morala opozoriti, da se prične zabava in čas, da jej bodem galanten tolmač.

„Istinito, gospica,“ sem dejal, zahvalivši jo za prijazno vabilo, „to bode sedaj program, ki se bodo zvrševali. Programi so tudi narodni in politični, in —“

„Ali, ali — zopet politični slovar! Galanten tolmač nasproti ženski ne sme rabiti besede „politika“. Predsednik „Slovenije“, g. Kušar, nas je ravnokar postavil na pot, katera nam nicoj kaže, na pot zabave. Vsi — le pogledjte, koliko nas je — idemo za njim, Vi vender ne boste separatista!“

„Resnično, resnično Vam povem, gospica moja, da ne bom, ker ne morem biti, kadar Vas spremljati smem.“

Takoj sem se poboljšal in moja tolmačba je po končanej zabavi dobila laskavo priznanje. No,

beralca Weeberja, toda večina ni bila na našej strani. Šupuka so izdali sodniji, čeravno je dokazano, da vse tožbe neso drugega nego običajne posledice razburjenim volitvam. S 112 glasi proti 94 propal je Hren. Čudno je to, da sta navzoča bila samo 2 dalmatinska Hrvata v tem, za nje toli važnem zborovanju, in še izmed njiju se je jeden zavoljo potrebnega „ručanja“ zakasnil. Opazili smo, da je vladna garda na desnici zunaj zbornice šetala in pušila, Liechtensteinovci in Slovenci smo se pa s pešico zvestih Čehov in Poljakov jezili, da smo propali. Hrvati so se pa najmanj brigali za svojo čast ali korist.

Prihodnja seja v ponedeljek.

Deželni zbor kranjski.

(XVI. večerna konečna seja dne 24. januarja 1887.)

(Dalje)

Poslanec Luckmann naglašja, da naj se lov na zajce dovoli vsakemu, kakor lov na volkove in medvede. Barona Lichtenberg in Taufferer pa sta zagovarjala zajce, naglašajoč, da imajo občine od lova lepe dohodke, katerih ne bode več, ako bode lov prost in bode vsak lovil. Govorili so potem jako obširno še poročevalec Hren, deželni predsednik baron Winkler in poslanec Kersnik. Dotični zakon se po sklepu glasi: §. 1. Zakupna doba za občinske love, katere je po javni dražbi dati v zakup, more trajati praviloma pet let. Samo izjemoma se sme ta doba po zaslišanju dotične občine povišati na najdaljšo dobo 10 let. Kadar se lovske zakupne pogodbe podaljšujejo po nedražbeni poti, se sme to po zaslišanju občinskega zastopa zgoditi le na najdaljšo dobo pet let. Do deset let pa se sme podaljšati samo s privolitvijo občinskega zastopa. §. 2. Ako mej dobo zakupa občinskega lova nastopijo spremembe v zemljiškem posestvu, ležečem ob mejah občinskega ozemlja, vsled katerih prememb seposamične, z drugimi občinsko-lovskimi zemljišči skupno v zakup dane parcele prostorno združijo v zemljiško celoto najmanj 115 hektarov, 200 oral, ali pa se pridružijo takemu zemljišču, katero po §. 5 ces. pat. z dne 7. marca 1849. že ima svojo lovsko pravico, tedaj je, dokler ne preteče občinsko-lovski zakup, izvrševanje svoje lovske pravice na novo postali zemljiški celoti, oziroma na parcelah, katere so se združile z že obstoječim svojelovskim zemljiščem, ustanovljeno in lov glede teh zemljišč je odkazan občini.

Prošnja občine Ajdovica in Dvor za uvrstitev občinske ceste mej Vrhovcem in Dvorom mej okrajne ceste, izroči se deželnemu odboru z naročilom, da o tej prošnji poizve mnenje cestnega odbora v Žužemberku in o tem kakor tudi o potrebnih pripravah, da se ta cesta prenenari v občinsko cesto, poroča deželnemu zboru v prihodnjem zasedanju.

Društvu rudečega križa dovoli se podpora 100 gld., Mariji Zapletov, udovi stanovskega kancelista pa podaljša miloščina letnih 60 gold. na tri leta.

V imenu finančnega odseka poročal je potem dr. vitez Bleiweis-Trsteniški o dramatičnega društva prošnji za večjo podporo in za 4 predstave na mesec. O tem unela se je bila obširna debata.

posla ni bilo malo, — saj jo poznate, gospod urednik, žensko radovednost. Nemalo breme mi je res odvezal predsednik g. Kušar, ki je namestu mene predstavil z odra doli skoro tretjino dvorane, tako da je bila tretjina občinstva „slavna“, „častita“. „stari prijatelj“ itd. Častno in veselo je bilo, da smo mogli prvič mej nami pozdravljati gospoda prof. Jagića, zanimivo je bilo, da je bil izmed državnih poslancev gosp. svetnik Hren — prvi in zadnji. Čisto brez potrebe je bilo, da je ljubeznivi predsednik tudi mene predstavil, ker moja gospica — to je takoj opomnila — pozna me predobro. Sicer pa je bil vsak gost vesel, čujoč iz njegovih ust, da je v družbi mnogih odličnih oseb in družin, mej nebrojno mladino, zbrano iz vseh slovanskih dijaških društev. Statistika večera je bila tako do gnana, izuzemši število navzočih semestrov, katerih pri vsakem ni mogoče konstatovati z matematično gotovostjo.

Moja galantnost je tedaj več operirala s programom večera. Konkurenco so mi delali skladatelji in izvrševatelji posameznih točk. Odrbane so bile same dobre, zabavne in živahne skladbe, petje in sviranje je bilo tako dobro in prikupljivo, da je veselost v občinstvu naraščala od točke do točke in

Ker je pa mej tem pogorelo deželno gledališče v Ljubljani, je stvar postala brezpredmetna in nikakor ne kaže, da bi priobčili vso debato. Zanimati pa utegne čitatelje, kar je poslanec Kersnik o zgodovini pogorelega gledališča povedal. Dejal je mej drugim: Na mestu, kjer stoji danes deželno gledališče, stala je do l. 1764. jahanica kranjskih stanov. L. 1764. ali 1765. pa so čutili tedanji mladenci kranjskih stanov tedanji „jeunesse dorée“, da nemajo več pravega razuma za stare viteške igre, zastaro jahanje, in zatorej so spremenili jahanjske v gledališče. Tam so do 1784 l. bile gledališke predstave, oziroma koncerti v današnjem zmislu in nastavil se je tudi poseben gledališki nadzornik, ki je zakup teh gledaliških predstav posebno zaračunaval, in to je bil začetek današnjega gledališkega fonda. L. 1784 in 1785 so kranjski stanovi odstopili tudi to poslopje, v katerem danes deželni zbor zboruje, namreč reduto, gledališčnemu zakladu, potem ko so ga očetje jezuiti zapustili. Tako je ostalo do francoske okupacije. Takrat je vlada francoska prevzela od cesarskih domén vsa poslopja v svojo last, in tako je ostalo štiri leta. Po reokupaciji se je vnovič ustanovil poseben nadzornik, ki je zopet uknjiževal dohodke od gledaliških predstav, ter od posebnih predstav v reduti, ki je ostala tudi za časa francoske okupacije istemu namenu posvečena kot prej. Kranjski stanovi so le tekom let skrbeli za to, da bi se jim lastninska pravica glede teh poslopij tudi oficijalno pripoznala. In pripoznala se jim je l. 1814, vsled dopisa tedanjega gubernerja, prepis pa se je izvršil še le l. 1836 in takrat se je zgodilo, da je deželna sodnija, ko so zahtevali prepis lastninske pravice na svoje ime, zahtevala, da se uknjiži solastninska pravica deležnikov lož. Takrat se je izreklo prvič vprašanje o pravicah ložnih posestnikov do gledališča. A vsled rekurza deželnega odbora, ali tedanje „ständisch verordnete Stelle“ je deželna sodnija dovolila potem prepis na ime deželnih stanov, govora pa o tem ni bilo nič več, kako pravico da imajo sploh posestniki lož do gledališča. V tistem času, to je bilo v tridesetih letih, je tudi gospodarstvo z gledališkim zakladom bilo tako, da je bilo zaradi zaostalih davkov postaviti sekvestra in že takrat je gubernij v neki noti opozarjal na to, da mora gledališki fond, oziroma ta poslopja že shajati predstavami in da ne gre na noben način, da bi provincijalni oziroma stanovni fond k temu kaj donasal. To se je izrecno povedalo v tisti noti. Okolu l. 1842 so prevideli potrebo, da se gledališče prezida, poudarjala se je potreba posebno zaradi tega, ker je bila nevarnost zaradi ognja velika. Vsak posestnik lože je dal 200 gld., lož se je prodalo za 8200 gld. in stanovski zaklad je dal k stavbenemu fondu 19.000 gld., ki so se uknjižili na gledališči in na redutni hiši. Od teh 19.000 gld. je bilo treba plačevati po 4% obresti, ki so se plačevale le do maja 1853 leta. L. 1863, v kojem času se je obravnavala ravno sprememba, oziroma prevzema stanovskega ali provincijalnega zaklada v deželni zaklad, je v deželnem zboru tedanji poslanec pl. Strahl, kot poročevalec finančnega odseka predlagal, da se oni znesek 19.000 gld. odpiše. Zanimivo je, kar je rekel takrat pl. Strahl: „Es kann mit Hinblick auf die Eingangs angedeutete Genesis

izražala se v burnih pohvalah. Posebno sta zanimali šaljivi produkciji pevcev „V naravi“ ter „Pete linčkova ženitev“. Pri poslednji je prisrčen in ne utolažen smeh vzbudil improvizovan uvod iz grla g. F. Bučarjevega, ker čuli smo pravega petelinčka kikirikička, kakor tam nekje na plotu „k sebi vabi piške svoje“. V zborih in čveterospvih so se oglašali solistje, gospodje: F. Bučar, A. Bučar, V. Krušič, L. Böhm, A. Bohinec, dr. J. Floršič (Hrvat), St. Miroslavjevič (Srb) in A. Drukar. Petje vodila je domača moč, g. L. Böhm. Ali bolj nego s temi, če tudi vse hvale vrednimi močmi, ponašalo se je moje rodoljubje v ožje svoje družbi z — godbenim klubom. To je nekaj novega, česar pred kratkim še ni bilo v krogih „Slovenije“. To je nekaj tacega, kakor dijaški orkester, nekaj — seveda kolikor toliko že zrel — embrijo tistemu, kar še bode, ako bode „Glasbena Matica“ v belej Ljubljani imela dovolj podpore za svoj lep napredek. Drugič je sinoč nastopila dvanajstotica in si z nova pridobila simpatije tistih, kateri je prvič neso čuli. Stvar je pod vodstvom veščega g. A. Bohinca in želeli je, da bi se mu posrečilo vse takoj zatreči, kar bi utegnulo kaliti harmonijo v tej zvezi, katero gojita tudi dva

des hierortigen Theatersers wohl kaum einem berechtigten Zweifel unterliegen, dass das Theatergebäude, die Redoute und die anstehenden Häuser Nr. 136 und 137 ein alleiniges Eigenthum der Landschaft (Klici: Čujte! Čujte!) und rücksichtlich des ständischen Fonds sind, auf deren Namen sie auch im öffentlichen Buche vergewährt erscheinen; sowie es anderseits gewiss ist, dass die Widmung des Ertragnisses dieser Häuser eine ganz zufällige war (Klici: Čujte! Čujte!) und noch ist, indem von Seite der Landschaft als anerkannten Eigenthümerin dieser Objecte keinerlei Verbindlichkeit Niemanden gegenüber eingegangen wurde, diese Widmung beständig aufrecht zu erhalten.“ (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. februvarja.

Brambeni odsek državnega zbora vsprejel je jednoglasno kredit za črno vojsko. Debatelo so se udeležili Matus, Kraus, Heilsberg in brambeni minister grof Welsersheimb. Poslednji je poudarjal, kako so Ogri pripravljeni vse dovoliti za črno vojsko, in dokazoval potrebo, da se za 115.000 črnovojnikov takoj preskrbi popolna vojaška obleka in orožje, da se bodo lahko takoj pridružili vojski, ko bi se začela vojna. Državni zbor bode še ta mesec vsprejel kredit v plenumu.

Vnanje države.

Bolgarska deputacija vrne se v kratkem v Sofijo. Njeno potovanje ni imelo nikakega uspeha, kajti v Carigradu se ni doseglo nikakega sporazumljenja s Cankovom. Slednji še vedno zahteva, da odstopi regentstvo, o čemer pa Sofijska vlada neče nič slišati. Rešenje bolgarskega vprašanja se tedaj še ni nič približalo. Cankov se nekda več ne vrne v Sofijo, ampak pojde v Rusijo, kjer bode čakal, da se bolgarske razmere kaj premene. — Iz Vzhodne Rumelije je prišlo več vladnih pristašev, da bi umorili Cankova. Turška oblastva so to izvedela in jedno osebo že zaprla, ki je po Cankovu popraševala. Pri njej našli so revolver.

Pri priliki smo že omenili, da se Turčija kaže nekaj časa sem jako prijazno bolgarskeji vladi. To je sedaj zopet pokazala. Drinopoljskemu generalnemu guvernerju je naročila turška vlada, da izira vse bolgarske begune, ki se potičejo ob vzhodnorumeljskeji meji in agitujejo proti bolgarskeji vladi. Znani Demitrij Papadoplu, katerega so proga je hotela podkupiti bolgarskega vojnega ministra, je dobil rusko podaništvo, da ga ne morejo iztirati. Rusko veleposlaništvo v Carigradu mu je preskrbelo ruski potni list.

Kakor se „Vaterlandu piše iz Plovdiva, so razmere v Vzhodni Rumeliji jako kritične. Skoro niko več ne veruje, da bi se dalo dolgo ohraniti sedanje stanje. Samo nekateri civilni uradniki še vse lepo vidijo, drugi pa vsi stiskajo pesti, če tudi na skivnem. Vojska je razdeljena v dva skoro jednako močna tabora. Cankovci so se sicer tudi spili, kajti Burmov in Balabanov postala sta nasprotnika Cankova, toda v tem je vsa opozicija jedina, da se mora uprava radikalno premeniti. Po njenem mnenji to zahtevajo notranje razmere in odnošaji z družimi državami, da so zboljša sedanost in zagotovi prihodnost. Po družih poročilih so v več krajih v Vzhodni Rumeliji proglasili obsedno stanje. V Plovdivu morajo ob devetih zvečer biti že vse hiše zaprte. V več krajih zaprli so več kme-

— Dalje v prilogi. —

nadobudna hrvatska pobratima gg. dr. Floršič in Rad. Brlić. Sinoč je iz te zveze nastopil tudi kvartet gg. Abram, K. Pogačar, A. Žebre in A. Bohinec, potem z Bériotovo „Fantazijo“ g. K. Pogačar, katerega je na klavirji spremljal g. V. Förster. Te novosti hile so moj ponos, kateri sem tudi zgovorno zastopal v družbi svoje mlade krasotice. Ljubeznjivo je ujemala se z mojo željo, da bi ta godba bila znamenje plemenite harmonije mej mladino slovensko! In upanje je, da bode tako, ker odbajajoč sem opazil, da so se ublažili tudi nekateri obrazi, ki so sicer v navadnih sejah „Slovenije“ zelo nihilistični.

Kako je bilo po mojem odhodu, ne vem. G. Pukl je menda dobil krmilo v svoje vajene roke. Družba je baje krenila na resno pot, zato pa si je tudi kmalu razšla. Ko sem jaz spremljal domov, bil je mraz zvezdam na nebu in človek bi lahko trd postal od mraza. Ali jaz sem gorak bil in voljan in opazilo se mi je, da sem po dolgih tednih zopet nekaj ur brez trna! Ni bila moja zasluga, nego zasluga pravega in prav izvrševanega programa!

Z Bogom, gospod urednik!

Na Dunaji, 16. februvarja 1887.

Forensis.

tov, ki so se hoteli spuntati, na vse strani razposlali so častnike, da bodo vojake opominjali k vernosti.

Če tudi je srbski vojni minister Horvatič odstopil le zaradi vojskih vprašanj, vendar se zbraja njegov odstop tudi za znamenje, da hoče Srbija nadaljevati protirusko politiko. Horvatič bil je nekaj časa srbski zastopnik v Peterburgu in govorilo se je o njem, da je jako prijazen Rusiji. Kdo ve, če njegovo rusko prijateljstvo ni bilo v oči njegovih ministrskih tovarišev in kralja Milana. Vsakdo se še spominja, kako je kmalu po sklepu miru z Bolgarsko bil kralj Milan naročil Rističu sestaviti novo ministerstvo, hkratu pa našental višje častnike, da nobeden ni hotel prevzeti vojnega ministerstva pod pogoji, katere je stavil Ristič. Kdo ve, če tudi sedaj ni Milan nagovoril vojnih poveljnikov, da so se izrekli proti Horvatičevemu načrtu o reorganizaciji vojske, da ga je tako prisilil dati svojo demisijo. — Po drugem poročilu odstopil je srbski vojni minister Horvatič, ker ni hotel izvesti tajne vojaške pogodbe, ki se je sklenila z Avstrijo. Hotel ni predstaviti čet in imenovati nekaterih vojnih poveljnikov v zmislu omenjene pogodbe.

Oficijozno glasilo ruske vlade „Nord“ poudarja, da se pripisuje prevelika važnost Nemčiji in Avstriji sovražnim člankom „Moskovskih Vjedomostij“. Katkov izraža le lastne misli in želje, a nikakor ne ve, kako o tem sodi ruska vlada in car sam. — Kakor se „Času“ poroča iz Varšave, se vojne priprave vedno pomnožujejo, kar stane strašno veliko denarja. Trdnjave so se založile z velikimi množinami streliva in preskrbele s teškimi topovi. Oboroževanje Varšavskih utrdb je končano in v njih je primerno število vojakov. Močni vojaški oddelki razstavljeni so po deželi, zlasti na zapadnem Poljskem. Vojaštvo je preskrbljeno s suharjem. Rezervisti dobili so povelje, da se ne smejo oddaljiti od svojega bivališča in imajo se preskrbeti z dvojnimi čevlji in potrebnim perilom. Občine so morale objaviti, koliko konj bi mogle preskrbeti ob prehodu vojske. — „Moskovskija Vjedomosti“ hudo napadajo vodstvo vnanih zadev. Ruska diplomacija je kriva, da je ekumenskim patrijarhom voljen nasprotnik Rusije. Nelidova graja Katkov, da je pustil, da se o nekaterih točkah Cankova spomenice niti pogajalo ne bode.

„Pol. Cour.“ piše se o rusko-francoskih odnosih iz Peterburga: „Ruska vlada misli, da mora biti jako previdna, kajti rada bi ohranila mir, a ozirati se mora tudi na narodno čuvstvo, ki bi utegnulo Rusijo prisiliti, da pomaga Franciji, ko bi imela vojno z Nemci. Z jedno besedo, francosko-ruska zveza utegne se v kratkem uresničiti, če tudi še sedaj ruski vladni krogi prav ne marajo zanjo, tla za njo so dogodki pa že vendar precej ugledali. Da se o tem preverimo, zadostuje, da pogledamo le nekaj ruskih listov, in to ne le „Novoje Vremja“ in „Novosti“, ki izražata le javno mnenje dežele, ampak tudi „Moskovskija Vjedomosti“, ki imajo mogočen vpliv na visokem mestu. Vsi so jedini v tem, da Rusija mora obračati svoje oči proti Reni, da zabrani nov poraz Francije, ki bi imel žalostno posledico, da bi vsa Evropa, tudi Rusija, morala plesati, kakor bi v Berlinu godli. Berlinske vladni ne pripisujejo naravnost vojevitih čuvstev, kajti predbro poznajo v tem oziru čuvstva cesarja Viljema in vedo, da ga starost sili k previdnosti. Tudi francoska oboroževanja ne vzbujajo strahu, kajti paralizirajo jih nemška, toda Francija si prizadeva pridobiti prejšnjo veljavo v Evropi. Skrb, da bi delo njegovega življenja, jedinstvo Nemčije, po njegovi smrti, ko morda ne bode več dovolj krepke roke, utegnili priti v nevarnost, utegne Bismarcka prisiliti, da še jeden pot poskusi srečo orožja, da po niža Francijo. — V tem oziru je še važnejši nek dopis iz Peterburga v „Nordu“. Dopisnik pravi, da Giers ne mara za zvezo z Nemčijo, kajti na Berlinskem kongresu je Nemčija premalo podpirala Ru-

sijo. Pa tudi s Francijo ne bode Rusija sklepala zveze. Rusija bode le gledala, da si ohrani proste roke o nemško-francoske vojni. Zato sedaj na bolgarsko vprašanje ne bode obračala tolike pozornosti. Svoje oči bode obračala na Reno. Nikakor ne bode Rusija pustila še bolj oslabilo Francije. Nemčija od Rusije nema pričakovati tako dobrohotne nevtiralitete, kakor 1870. leta. Da pa Rusije ne prehité dogodki, bode se izognila vsakemu konfliktu z Avstrijo in Anglijo in se nekaj časa za orijentsko vprašanje ne bode dosti brigala.

Danes so v Nemčiji volitve za državni zbor. Vlada se nadeja, da bode zmagala s svojimi kandidati. Čudno ne bode, če bode vlada zmagala, kajti poslužila se je vseh mogočih sredstev. Papež sam je moral Bismarcku prihiteti na pomoč. Nemški kancelar se celo ni strašil evropski mir resno spravljati v nevarnost, da le obvelja njegova volja. Koliki strah zavladal je bil po evropskih borzah zaradi vojevitve vpitja nemških oficijozov. Dan na dan so nemški vladni listi napadali Francijo, ne zmene se zato, da bi utegnili vzbuditi strasti onostran Vogez, ter bi Francozi res začeli boj. Ako zmagala vlada pri volitvah, bo morda konec temu vojevitvemu upitju, vsaj potem, kadar bode državni zbor vsprejel vladno vojaško predlogo. Današnji dan sicer še ni odločilen, kajti zmago odločile bode še le ožje volitve. Ko bi pa nov državni zbor zopet zavrgel vojaško predlogo, bode nemški vladni listi še nadaljevali svoje vojevito kričanje in izzivali Francijo. Državni zbor se bode razpustil, sam cesar bode s svojo besedo posegel v agitacijo. Razglasila se bode cesarjeva poslanica, nekaj oklic na volilce, v kateri bode vladar sam opozarjal volilce na težavni položaj. Nadaljno izzivanje Francije pa utegne osodepolno postati. Ko bi Francija potem še ne začela vojne, bila bi moralno ponižana, kajti svet bi sodil, da se Nemcev boji. Tacega ponižanja pa morda ne bodo hoteli prenašati v Parizu in Bismarckova samooblastnost utegne dati povod velikej vojni, ki bode odločila, če bode še Nemčija nadalje ohranila hegenomijo v Evropi.

Rumunška zbornica dovolila je 30 milijonov lei vladi za oboroževanje, da bode mogla braniti nevtralnost, ko bi prišlo do evropske vojne. Ministerski predsednik je izjavil pri tej priliki, da Rumunija drugzega ne želi, kakor da njeno ozemlje ne bode bojišče.

Dopisi.

Z Dunaja 15. februarja. (Plesni venček slovanskih slušateljev živinozdravnika.) Dolgo smo sem in tja mislili, kako bi priredili veselico, pri kateri bi se zbrali vsi slovanski slušatelji našega zavoda. Kjer sem bil v družbi, bodisi mej Čehi, Hrvati ali Srbi, povsod se je govorilo: Priredimo kako veselico, kakor jo imajo naši nemški kolegi. Misel se je uresničila. Po dolgem premišljevanji sklenilo se je prirediti plesni venček. Odbor konstituiral se je iz Čehov, Srbov ter Slovencev. Slovenci imeli smo odbornika v osebi g. Majdiča, kateri se zanima za vsako narodno reč in jo gmotno rad podpira po svoji moči. Čisti dohodek venčka, pri katerem je sodeloval „Pokrok“, namenjen je češkemu društvu „Komenský“. Vabila so bila jako lična, v češkem ter slovenskem jeziku tiskana.

Pretečeno soboto, 12. februarja zbrala se je slovanska mladež v bogato razsvetljeni ter lepo okrašeni dvorani „Hotela Zilliger, IV. Hauptstrasse“. Tu neso bili zastopani samo slušatelji našega zavoda, ampak došlo je tudi obilo članov hrvatskega akad. društva „Zvonimir“, češkega akad. spolka; počastili

so nas tudi poljski ter ruski vseučilišniki. Sploh se sme obisk velik imenovati, kar dokazuje dohodek; s katerim so se pokrili vsi, ne majhni troški in je še do 40 gld. čistega denarja ostalo. Lep večer smo preživeli v družbi naših slovanskih bratov. Res je bil krasni spol malo zastopan, pa vendar je še po polnoči plesalo 30 parov. Največ zastopnic krasnega spola imeli so Čehi, gospej in gospodičin, lepih kot mleko in kri, katerih lepoto je poviševala njih krasna toaleta. Vsakega so očarale krasne slovanske hčere, o katerih pesen pravi:

Mléko, krev, jsou její tváře,
Z očka plane nebes záře.

Bile pa so tudi zastopane brdke Srbkinje in jedna Poljakinja. Slovenke ni bilo nobene v naši sredini.

Zabava bila je jako živahna; vsakemu bralo se je veselje na obrazu, da se more zabavati tu mej svojimi brati Slovani. Za vse to pa se moramo zahvaliti, našemu vrlemu odboru, sosebno g. predsedniku Čehu, Chalupi, ki se ni ustrašil truda, dela, ter sitnosti, ko je prevzel v roke aranžiranje te veselice. Zabavali smo se do belega dne; ko smo se razšli, segli smo si v naše slovanske roke, rekoč: Na svidenje na zabavnem večeru, ki se priredi v korist „Narodnega doma“, ter „Erjavčevega spomenika.“

Iz Gorice 19. februarja. („Slovenski Jez.“ — † Krilanove poezije. — Zima.) Zadnjič poročali smo že o „slovenskem jez.“ v Brdih, a danes moramo naše poročilo nekoliko popraviti, da se ne poreče, da vedoma krivo poročamo. Zadnja „Soča“ dne 19. februarja objavlja v svojem drugem natisu — prvi je bil zaplenjen radi političnega pregleda — vso jezovo zadevo. Jezova adresa imela je poleg izraza udanosti in neomejene ljubezni do Habsburške hiše tudi nekoliko stavkov politične vsebine, ki istinito rišejo tukajšnje razmere, ter se glasi proti koncu: „Za Avstrijo in z Avstrijo hočemo živeti, trpeti in umreti.“ Adresa došla je na cesarski dvor v Išel dne 15. avgusta, a odgovor je poslalo c. kr. glavarstvo v Gorici prečastitemu g. And. Žnidaršič-u, predsedniku društva „Slovenski Jez.“ v Gradini (sic!) in se glasi: „Priloženi Adres, katerega je visoko c. kr. ministerstvo notranjih zadev z dekretom 31. pr. m. št. 15.715 brez daljne naredbe vrnilo, dopošlje se Vam, da ga vrnete onim ki ga predložili.“ Ker je menil društveni predsednik, da so pridjani vrneni adresi kaki razlogi, odgovorilo je glavarstvo na posebno vprašanje predsedniku društva „Slovenski Jez.“ (že zopet!), da je bil „Adres društva „Slovenski Jez.“ (sic!)... brez kakega razloga uzrokov vernjen.“ — Odgovor ta je pač jasan, slovenski „jez.“ naj si ga zapomni! To pa ni jedini slučaj, da se ni na izraze udanosti in lojalnosti ničesar odgovorilo, so tudi drugi taki slučajji, pa ta že zadostuje. To pojasnuje dovolj položaj naših poslancev na Dunaji.

Ob svojem času smo že poročali, da izda pokojnega Pagliaruzzija svak vitez Klodič njegove poezije. Danes poročamo že lehko, da je prva pola Pagliaruzzijevih del že tiskana. Vsa zbirka teh „poezij“ obsegala bode 4 zvezke po 144 strani ter se tiska v Hilarijanski tiskarni v Gorici, ki se je potrudila, da dobijo lepe poezije tudi lepo zunanjo obliko. Tisek je lep, pravilen in oblika jako lična.

Iz pozabljenih spominov.

(Češki spisal Václav Beneš-Třebízský)

(Dalje.)

VIII.

To je prè okamenel vitez; pravijo tudi, da še nekdo drug; sodijo tako zaradi prečudne podobnosti; kvišku štrli kos skale, kakor vzdignena roka človeška, ki preti ali priseže. Kadar prè prijava ta vitez s svojim konjem, vidnem le po glavi in prednjem delu, na skalo, bo sodnji dan; vsak dan za glavo gumbično višje ustopi. Mi tega nikakor ne dočakamo.

Dober človek ni okamenel nikdar, še v povestih ljudskih ne, največkrat krivoprisežnik, preklinjavec, ropar in nasilnik. Do sodnjega dne se pokore vsi; povsod je slehernemu določen cilj, do katerega se ima polagoma doplaziti. A njih okamenelost sega v stare dobe, katerih ni pomnil niti pradedek pripovedovalčev. Ta vitez je pa mlajši, mnogo mlajši, kakih dve sto let je tu v svarilo in strah. A videl se je nekaj popolnem pošastni, režeči obraz, bistrejše oko razloči tudi španjsko, zašiljeno brado.

V osemdesetih letih veka sedemnajstega se je naglo prebudilo nekoliko čeških krajev in kaj čuda, da so občutivši, kako imajo pretrdo postljano, — na samej skali in samem kremenu — hoteli si dušek dati, da bi si vsaj količkaj privoščili, ker jim je že določeno jedenkrat umreti. Toda postljali so jim potem na lesu, da so umirali večidel v zraku, drugim na kolih, še drugim na kladah in le redkim na hlodu, že precej posekanim z mečem rabeljevim.

Bil je žalosten oktobrov dan 1. 1680.

Na vltavskih skalah ni nikjer niti ptice, po brežinah ovenela je poslednja travica, na drevji listje porumenelo, in po reki valile so se temne, pošastne tenje. A v takšnih dneh prihaja prè vselej s pomorjanske strani smrt, na nekem umolu se usede, zre okrog, razgleda se, kot bi hipno kraja ne spoznala, potem začne dihati čedalje bolj silno in gorje mu, v čegar obraz ta dih zaveje.

V pobrežnih vaseh sedeli so možje za mizami, imajoč glave oprte z roko in v teh glavah težje misli, kakor ondajšnje skale. In zdelo se je, da se niti deca v zibelkah ne drzne rušiti te tihote.

„A da je te čase Libuša že prorokovala?“

„Do besede! — Poslušni!“

Star mož je segnil po odprtej knjigi, katero je povsem še le trenutje prej odložil in čital: „Kedar bode v tej zemlji gospodoval cesar, čegar ime se začneja z „L“, dojde beda kmetskega ljudstva na vrhunec; ali vse te nadloge vzemo hitro konec. Jedino, da mnogo krvi preteče, tudi bode vdov in sirot brez števila.“

„Že tudi pazé na nas! — Oglej se!“

Čitatelj je hitro knjigo zaprl in jo skril pazljivo še urneje, pogledal skozi na polu prozorno okno, položil si levico z odprto dlanjo nad oči, da bi videl bistreje in res je zgoraj na brežini prijezdilo nekoliko jezdecev v polnem orožju. Zdaj pa zdaj so obstali, kot bi v daljini kaj sledili z očmi, in potem so zopet šli konji korakoma. A ko bi bili iz pobrežnih vasij prišli ven in prebrodili reko, bili bi zagledali še drugega jezdeca, ki stoji sam na umolu skale in hoče tudi s konjem nekako nižje priti, kjer bi bolje videl na brdo pri Pílipi. In nekoliko trenutkov obstala je na samem bregu Vltave tudi pehota. Vse je kazalo, da so nekoga pričakovali.

(Dalje prih.)

Zimo imamo hudo, da ni bilo že lep čas jednake v Gorici. Devet stopinj C. pod ničlo, to je v Gorici kaj čisto nenavadnega. Dobro, da je burja ponehala, če ne bi ne smeli iz hiše. Vender pa ne bode mraz dolgo trajal, že danes je precej odnehal, na solnci je bilo danes popoldne že zopet prijetno. Sploh se kaže, da bode jug pregnal kmalu severni mraz.

S Krškega 20. februvarja. [Izv. dop.] Letošnji predpust prinesel je nam Krčanom mnogo raznovrstnih lepih in prijetnih večerov. Nežni spol imel je dosta prilike veseliti se in rajati na plesiščih v prostorih „bralnega društva“, kajti odbor je skrbel za to, da so se vršile poleg navadnih plesnih venčkov in sijajnega plesa, tudi ob sobotah tako zvane plesne vaje. Marsikateri že gotovo težko pričakuje konca Kurentovega časa... Le potrpi še par dni — in potem bodeš počival celih 40 dni in delal pokoro.

Ker pa že govorim o naših predpustnih veselicah, ne smem prezirati zadnjega plesnega venčka, ki so ga napravile Krške dame s prijaznim sodelovanjem „Krškega godbenega kluba“ pod vodstvom izvrstnega skladatelja g. V. Parme. Čisti prebitek so namenile v podporo godbenemu klubu. Konstatovati moram, da krasnejše plesne zabave v „bralnem društvu“ nismo še videli nikoli, odkar to društvo pri nas obstoji! Vsa čast onim damam, ki so se tako vrlo obnesle — in zaslužijo, da njih imena zabeležimo javno.

Za priredbo veselice so si dame mej seboj volile poseben odbor iz sledečih gospa in jedne gospe: gospe Cesarjeva, Ferkova, Frankova, Gregoričeva (blagajničarica), Kersnikova (predsednica), Štancerjeva in gospica Vesner (zapisničarica). Jako lično tiskana povabila so bila samo slovenska, kar odboru še posebno čast dela, ki ni gledal na to, kakor nekateri naši možje, koji so še vedno tega mnjenja, da je potrebno zavoljo nekaterih (veliko jih itak ni!) nasprotnikov z rokovicami na rokah z utrakvističnimi povabili k raznim zabavam dobrikati se jim — in celo prositi jih!... Dal Bog, da bi take in jednake misli kmalu izginile raz površje slovensko, ker znamo izkušenj, da nasprotniki to kaj hitro uporabijo v lastno korist.

Malo sem zašel, a nič ne de, če uplivni slovenski možje včasih izvedo kako resnično... Kakor sem bil že zgoraj omenil, je bila ta gospejna veselica jedna najkrasnejših. Dvorano za ples so dame izredno lepo ozaljšale; bila je podobna bolj kakemu cvetličnjaku, kakor pa navadnej sobani. Največ zaslug pri olepšavi dvorane imata pač gospi Kersnikova in Gregoričeva; tudi ostale odbornice so vsaka po svoji moči pripomogle, da se je vse tako dobro izvršilo. Udom „godbenega kluba“ so gospe v spomin darovale krasne bele lire z rudečimi trakovi.

Udeležitev je bila splošna: s Krškega, z malimi izjemami, vsa inteligencija; obilo krasotic iz Sevnice, Brežic itd.; tudi mnogo gospodov iz sosednjih krajev je prišlo. Četvork se je udeleževalo nad 30 parov. Gotovo lepo število za majhno Krško mestico!

Vrlim damam, ki so se žrtovale in našemu „godbenemu klubu“ pripomogle k precejšnji denarni podpori, kličem v imenu „kluba“: „Prisrčna Vam hvala in Bog Vam plati“!

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Sobotno število našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi domače stvari „V Zagrebu“. V tej notici bil je govor o zatožbi in obsodbi A. Harambašića in Kokotovića. Povedali nismo nič novega, temveč posneli glavne podatke iz nezaplenjenih Zagrebskih listov. „Obzor“, „Hrvatska“ in celo oficijozna „Agrar Zeitung“ priobčili so isto in še veliko več, a neso bili zaplenjeni niti v Zagrebu niti v Ljubljani in v nezaplenjenih Dunajskih listih čitamo isto tako vsebino inkriminovanega Harambašićevega članka „Tri molitve“. Toliko v opravičenje nasproti naročnikom in čitateljem. Proti tej konfiskaciji uložili bomo ugovor. — Današnja številka obsega 8 strani.

— („Soče“) zadnjo številko zaplenilo je državno pravdnništvo radi prvega dela političnega razgleda. Drug natis nam je včeraj došel.

— (Odbor družbe sv. Mohora v Celovcu) je v svoji seji dne 19. t. m. dovolil iz veleSpoštovanja in iz hvaležnosti do ranjega neumorne pisatelja ter sodelavca družbe sv. Mohora

Frana Erjavca in glede na razmere njegove ostale rodbine 500 gld. za Erjavčev ustanov.

— (Za Erjavčev spomenik in ustanovo) nabranih je po zadnjem izkazu v „Soči“ 660 gld. 36 kr.

— (Za akad. društvo „Slovenija“) blagovolili so darovati: g. dr. J. Vošnjak in po njem neimenovan g. a 5 gld., g. Iv. Hribar 5 gld., gospa Pakeny na Dunaji 5 gld. Vsem gg. podpornikom topla hvala.

— (Osobna vest.) Naš rojak dr. Valentin Janežič, c. kr. štabni zdravnik, odpotoval je prejšnjo teden iz Celovca na svoje novo mesto v zlato Prago.

— (Koroške Slovence) je vest, da se je obravnava o njihovih peticijah, katere so poslali državnemu zboru, odložila, jako razburila. Kakor čujemo, ne bodo mirovali, temveč nastopili bodo sedaj pot do najvišjega državnega sodišča, od katerega se nadejajo, da bode gotovo prisodilo slovenskemu jeziku v ljudskih šolah po Koroškem postavne pravice.

— („Ljubljanski pohajkovec“) nam piše: Pred par dnevi opozoril sem občinstvo na dva članka v „Deutsche Wochenschrift“ in navel nekoliko stavkov, v katerih se jako neotesano piše o narodni stranki in se jej mej drugim predbaciva, da je v Kranjski od najvišjega do najnižjega vse „kmet“. Zanimivo je pač, da se „Deutsche Wochenschrift“ v uradni „Laibacher Zeitung“ priporoča. V 32. šte. na 272 strani je namreč inserat: „Die letzterschienene Nummer der „Deutschen Wochenschrift“ enthält einen Aufsatz über Krain, welcher, da er von einem sehr hervorragenden Kenner des Landes herrührt, bedeutendes Aufsehen erregt. Die „Deutsche Wochenschrift“ liegt auf bei Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg“. Ta reklama jako pristno osvetljuje naše razmere in ne zdi se mi vredno, govoriti o tem kaj več, kajti — sapienti sat!

— (Sobotni plesni venček) v Čitalnici bil je prav dobro obiskan, kljub temu, da so celo nekatere „narodne gospe“ strastno agitovale za nemškutarski „Bauernball“. Plesalo se je v Čitalnici do 5. ure zjutraj in ni bilo kmalu tako prijetne zabave, kakor na tem venčku.

— (Slavčeva maskerada) privabila je jako mnogo Kurentovih čestilcev v čitalniško restavracijo. V salonu, ki ga je g. Obreza jako elegantno okrasil, vrtelo se je vse polno plesalk in plesalcev. Maske bile so jako lepe, okusne, nekatere celo krasne. Pred vsem nam je omenjati bogate ruske kmetice, španske ciganke, dveh ABC mask, impozantnega „Sokola“, karakterističnega dvornika iz preteklega „Zopri“-dobe, gibčnih clownov in drugih. Drugo četvorko plesalo je nad 30 parov pod izvrstnim vodstvom g. Bonača. Prostori so bili do zadnjega kota natlačeni. Veselico počastili so s svojim obiskom mestni župan g. Grasselli, mestni odborniki gg. Geba, Noll in Valentinič. Mej polunočnim prestankom razlegala se je iz čilih grl tudi pesen, da do rane ure niti jeden trenotek ni premalo označeval Kurentove veselice.

— („Bauernball“) bil je dobro obiskan, združil je vse očitno in vse sramožljivo nemškutarstvo in nekoliko članov narodne stranke, ki bi se radi priučili dolenjo-avstrijskemu narečju. Družba je bila zelo mešana, kar mnogim ni bilo po godu. Sicer se pa hvalijo, da je bila velika „Hetz“ in to je tudi nekaj.

— (Poslanec Foregger) v poslednji številki „Deutsche Wacht“ svojim volilcem kaj nežno na srce govori, kakor lisjak kokošim. Foreggerjev volilec v mestni skupini Celje-Brežice priporočamo, naj čitajo povest, priobčeno v včerajšnji „Politik“ pod naslovom „Ein Cato unter den Anticorruptionisten“, ki slóve: „Dunajsk kavalir, židovskega rodu, zagazil je močno v dolgove in pretile so mu eksekucije. V takih slučajih, je običajno, da ljudje, ki se ne brigajo posebno za moralo in za postave, svoje premoženje kakemu sorodniku izroče, da je tako odtegnejo rubeži upnikov. Tako si je tudi naš kavalir pomagal. Toda on in njegovi sorodniki bili so preplemenitega mišljenja, da bi bili osobno posredovali pri kupčiji, katero pravniki imenujejo izročitev premoženja „in fraudem creditorum“. Našel pa se je odvetnik, ki je uredil to umazano kupčijo. Vzel je od sorodnikov dolžnikov pooblastilo, nagovoril dolžnika, da si je tudi dobil pooblaščenca in oba pooblaščenca sklenila sta potem pogodbo, v katerej je dolžnik vse svoje premakljivo premoženje,

svojo hišno opravo, svoje konje, svojo živino, celo svoje jedilno orodje svojim bratom za 20.000 prodal in simbolično izročil, to se pravi: izročil in vender ne izročil. S tem doseglo se je toliko, da upniki neso mogli rubiti. Seveda so potem drugi upniki tudi na te predmete segli. A odvetnik, ki je uprizoril navidezno kupčijo, znal jo je tudi tem novim upnikom nasproti po znani „Excindirungsklage“ braniti, kar mu je neslo zopet lepega denarja. „Deutsche Zeitung“ izumila je za take kupčije izraz „Tarnopoler Moral“, nekateri državni pravdniki zmatrajo take kupčije celo kot jako prozaično hudo delstvo goljufige. Ali bi pač ostali pri tem mnjenji, ako jim povemo, da je prouzročitelj te navidezne kupčije bil veliki „Anticorruptionist“ dr. Richard Foregger?

— („Koroške bukvice“) Pod tem naslovom začel je izdajati znani g. Filip Haderlap berilo „slovenskemu ljudstvu v poduk in kratek čas“. To novo podjetje nas prav nič ne veseli. Pripovedke, ki se v rečenej knjižici objavljajo, neso slovanske, ampak nemške, kaj jednacega čita se v Bechsteinu, v Grimmu in v dr. Vrhu tega pa nikakor ne odobravamo Haderlapove fiksne ideje, osrečiti Slovence z novim pravopisom. Že prvi poskusi v pokojnem „Ljudskem Glasu“ so nam presedali, zatorej tudi ne moremo imeti posebnega navdušenja, čitajoč: „Nijekaj kraetkih besedy o nouem pravopysu“. G. Haderlap sicer zatrjuje, da je „studieraw več liet“, a mi le obžalujemo, da v teh dolgih letih ni kaj boljšega izumil. Kdor na pr. čita stavek: „V besiedi „velika“ skouči poewgwasni i v parvi swoeg, in se naredü oblyka „veilka“, misli bode, da ni več mej Slovinci, ampak tam kje mej volapitkovci, ki pri vegetabilnem obedu svoje sitnosti prodajajo. Opomniti nam je še to, da se Haderlapov opus tiska pri J. & R. Bertschingerji v Celovci, največjem in strastnem nasprotniku Slovencev na Koroškem. In vender je tiskarna družbe sv. Mohorja tako blizu! Zatorej, kljub x, y in z, naslednikom Metelkovih rogov, rožičkov in žab — si licet parva componere magnis — neso našli v Haderlapovi knjižici nikakega kratkega časa. Sicer pa velja vsak snopič „koroških bukvic“ 15 kr.

— (Priporočilo.) Knjižice: „Postava o črni vojski od 6. junija 1886. se izvršitvenimi ukazi Obče razumljivo sestavljena od Jos. Jurik“, izšel je drugi popravljeni natis. Tiskovne hibe, katere smo zadnjič grajali, so se odpravile, in sedaj knjižico prav toplo priporočamo vsem črnovojnikom, kakor vsem, ki se zanimajo za našo najnovejšo pridobitev — za črno vojsko. Knjižica ima lepo obliko, vsebina je tudi prilična, stane pa samo 12 kr. in se dobiva pri izdatelji v Slovenjemgradci.

— (Vodstvo deželne kranjske vinar-ske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu pri Rudolfovem) nam piše dne 18. t. m.: Danes zjutraj bilo je na oknu naše pisarnice — 20° R. Trtam bodo pač oči jako pozeble.

— (V Celovci) nastala je grozna zima. V poslednjem času palo je po mestu, po okolici in po gorah veliko snega. Vsled tega nastal je hud mraz in v četrtek 17. t. m. bilo je zjutraj 19°, v petek 18. t. m. 22° in v soboto 19. t. m. 21° C. mraza. Jezero je sedaj varno in popolnem zamrznjeno ter se more po vsej dolžini iz Celovca do Vrbe brez skrbi po njem drsati.

— (Odbor Savinjske posojilnice v Žavci) vabi uljudno svoje ude k sedmemu občnemu zboru v nedeljo dne 27. februvarja 1887 ob 3. uri popoldne v občinsko pisarno v Žavci. Ako bi pa ob 3. uri ne prišlo sklepčno število udov, skliče se ob jednom isti dan in v istih prostorih ob 4. uri popoldne drugi občni zbor Savinjske posojilnice v Žavci, pri katerem je potem vsako število navzočnih udov sklepčno. Dnevni red: 1. Predlaganje računov za leto 1886. — 2. Volitev dveh pregledovalcev računov. — Razni nasveti.

— (Savinjska posojilnica) imela je leta 1886 161.386 gld. 30 kr. prometa. Reserвна fonda znašata koncem leta 4588 gld. 67 kr. in ker se bode čisti dobiček od leta 1886 v znesku 1128 gld. 92 kr. tudi reservnemu fondu pridal, bode reserveni fond Savinjske posojilnice 5717 gld. 59 kr. znašal.

— (Posojilnica v Mariboru) poslala nam je računski sklep za peto upravno leto (1886.) Iz tega računa razvidimo, da je posojilnica imela v preteklem letu 421.512 gld. 69 kr. dohodkov in z

ušteto gotovino ravno toliko troškov. Posojilnica ima pri 981 strankah 266.085 gld. 38 kr. razposojenih, hranilnih ulog pri drugih zavodih 44.000 gld. hranilnih ulog pa je v njej naloženih 271.199 gld. 17 kr. Reservni fond znaša 7.940 gld. 02 kr. Mariborska posojilnica je mej vsemi slovenskimi najmočnejša in je od svojega početka do konca 1886. imela vsega vkupe 2.528.977 gld. 08 kr. denarnega prometa. Občni zbor je jutri dne 20. t. m. popoldne ob 2. uri.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. februvarja. Državni poslanci slovenske narodnosti so v zadnji konferenci posvetovali se, kako stališče je nastopiti nasproti vladi vsled imenovanja koroškega škofa, kako postopati zastran slovensko-koroških ljudskih šol ter o direktivi za bodočo koroško državnozbornsko volitev. Imenovanje škofa, ki ne ume slovenskega, vzbudilo je senzacijo tudi mej drugimi desničarji.

Dunaj 19. februvarja. Budgetni odsek vsprejel v včerajšnji zaupni seji jednoglasno kreditno predlogo za črno vojsko in deželno brambo.

Budimpešta 19. februvarja. Zbornica vsprejela 7½ milijonni kredit za črno vojsko jednoglasno, ko je deželnoobrambeni minister kazoč na nagibe v poročilu nujno priporočal, da se kredit vsprejme in ko so zastopniki opozicijskih strank izjavili, da so v najskrajnejem slučaju za vsako žrtev pripravljeni. Minister-ski predsednik Tisza zmatra jednoglasni votum za izraz domoljubja in političnega takta. Smoter in težnja vlade je samo ta, da se ohrani mir. Če se zahteva kredit, to še ni mobilizacija, niti priprava za vojno, temveč le previdnost, da nam bode možno, kadar se nam usili vojna, interese državne defenzivno braniti.

Zagreb 19. februvarja. Po jednournem posvetovanju je sodišče včeraj zvečer proglašilo sodbo. Odklonivši zatožbo radi veleizdaje, spoznalo je, da sta oba zatoženca kriva motenja javnega miru. Harambašić obsojen na 15 mesecev, Kokotović na jedno leto teške ječe. Državno pravdnštvo in zagovornik prijavila ničnosti pritožbo.

London 19. februvarja. Dolenja zbornica odobrila adresno poročilo. Tekom debate izjavil Fergusson: Akoravno se priznavajo ruske žrtve za Bolgarsko, vender ruski interes ni uvažanja vreden, dokler Rusija želje Bolgarov prezira. Položaj še vedno zelo kritičen. Smith poudarjal, da vlada ni nikdar skušala, da bi Avstrijo v vojno zapeljala. — Zvečer se je komaj preprečil dinamični atentat na stanovanje sodnika Henna pri Kildysertu, kjer so trije višji uradniki obedovali.

Washington 19. februvarja. Kongres vsprejel zakon, ki Mormoncem zabranjuje poligamijo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Konec.)

XVI. Gosp. zbornični svetnik Anton Klein poroča o dopisu c. kr. deželnega sodnijskega predsedstva v Ljubljani; v tem dopisu se stavi vprašanje; katera dela bi brez oškodovavja obrtnikov v tukajšnji kaznilnici, doma ali izven doma, mogli opravljati kaznjenci in do katerih delodajalcev bi se bilo treba v tej zadevi obrniti. Poročevalec meni, naj bi se ob gorkem letnem času porabili kaznjenci pri poljskih delih, kajti v Ljubljanski okolici treba je toliko dolavcev, da bi najbrže vsi kaznjenci našli delo. Ob mrzlem letnem času mogli bi se kaznjenci v mestu izven doma porabiti za navadna dninarska dela. Oni kaznjenci, kateri ne smejo zapustiti kaznilnice, mogli bi izvrševati dela, katera bi jim moglo odstopiti ravnateljstvo c. kr. kaznilnice ali pa taka dela, katerih izvrševanje bi ne škodovalo tukajšnjim obrtnikom. Poročevalec stavi predlog: Zbornica naj izvoli v gorenjem zmislu izreči svoje mnenje.

Predlog se vsprejme.

XVII. Gosp. zbornični svetnik Anton Klein poroča, da se vprašuje, kako naj bi se uravnalo delo v kaznilnicah in prisilnih delavnicah, ne da bi škodo trpeli obrtniki, dežela in država, že več let sem pretresava in da so v tej zadevi obrtniki, obrtna društva, trgovinske in obrtne zbornice poslale prošnje do visoke vlade, do vis. državnega zastopstva in do vis. deželnih zastopstev. V zadnjih letih se je to vprašanje v obrtnih krogih prav nadrobno razpravljalo ter se prosilo, naj se v kaznilnicah in prisilnih delavnicah dela, katera so postavno kot rokodelska

zaznamenovana, izvršujejo samo za lastne upravne namene ali za namene drugih državnih ali deželnih zavodov dalje, da se ne smejo izvrševati taka dela z namenom, da se blago dalje prodaja za privatno rabo, bodisi v večji, bodisi v manjši meri, bodisi, da to izvršuje privatni podjetnik, bodisi država sama; dalje, da bi se delavci v takih zavodih porabljali za izdelovanje takih obrtnih izdelkov, kateri se izključljivo izvažajo.

Prvi del te prošnje je visoko državno upravitelstvo že izpolnilo in kaznjenci se ne rabijo samo za lastne koristi kaznilnice za izdelovanje obleke, marveč tudi hišne oprave, delajo se v kaznilnicah surovine, kakor sukno, platno, loden itd., uniforme za služabnike raznih oblastev. Tudi v Kranjski se je to vprašanje že večkrat pretresavalo in baval se je ž njim tudi vis. kranjski deželni zbor in to posebno v zadnjem letu vsled peticije kranjskega obrtnega društva, katero se je posebno pritoževalo proti veliki konkurenci prisilne delavnice. Udeleženi krogi so naprosili tudi trgovinsko in obrtno zbornico, naj se požene za koristi rokodelskih obrtov.

Vsled tega baval se je odsek zopet s to zadevo ter sklenil, glavni zbornici priporočati, naj se do vis. deželnega zbora obrne za odpomoč.

V letu 1870 je bilo v Ljubljani 10 knjigovezcev, 42 krojačev, 71 čevljarjev, 23 mizarjev; v l. 1875 bilo je 11 knjigovezcev, 36 krojačev, 62 čevljarjev, 33 mizarjev; 1880 l. bilo je 11 knjigovezcev, 40 krojačev, 64 čevljarjev, 30 mizarjev; in 1885 l. bilo je 13 knjigovezcev, 45 krojačev, 71 čevljarjev, 27 mizarjev.

Iz teh števk je razvidno, da se ti rokodelski obrti v 15 letih takorekoč prav nič niso pomnožili, dasi se je število prebivalstva povišalo ter se več potrebuje blaga, katero izdelujejo ti obrtniki. Položaj teh obrtnikov pa je tudi izza zadnjih 15 let postal zdatno slabejši, ker so se izdelovalni stroški zelo povišali; zaslužek pa je zaradi tega postal mnogo manjši, ker se je število pomočnikov pri teh obrtih znatno zmanjšalo in je bila konkurenca c. kr. kaznilnice in prisilne delavnice neovrhljivo od leta do leta močnejša. Da obrtniki ne morejo zdržati konkurence takih zavodov, je pač lahko umevno.

Odsek meni, da bi se visoko deželno zastopstvo brez oškodovanja deželnega zaklada mogla ozirati na opravičene želje rokodelskih obrtnikov. To bi se po mnenju odsekov dosegljo, če bi vis. dež. zbor sklenil, da se v prisilni delavnici ne smejo več vsprejeti rokodelska dela za privatne osebe; da se odraščeni prisiljenci ne smejo več poučevati v obrtu; da prisiljenci smejo izvrševati dela samo za potrebo zavoda in za druge deželne zavode, kakor tudi za dobrodela društva; da se prisiljenci, kakor lanske leto, uporabljajo pri poljedelstvu, pri gozdarstvu, pri cestnih delih, dalje pri zgradbah hudournikov in pri osuševanju barja. Dalje bi k dosegli nameravnega smotra mnogo pripomoglo, če se, kolikor možno, tkanje platna poveča, če prisiljenci izdelujejo platno za čevljarje in krojače, če izdelujejo pozlačene letvice, užgalno leseno žico, škatlje za lekarnarje i. dr., če se upelje tkanje jute in bombaževine, dalje izdelovanje lodna, in če se povekša pletenje mrež in slamnatih preprog, izdelovanje zavitkov in škatljic za užgalice.

Odsek je uverjen, da bode vis. deželno zastopstvo podrobno pretresavalo to vprašanje ter ugodilo pravičnim željam obrtnikov in predlaga:

Slavna zbornica naj v zmislu tega poročila predloži peticijo vis. kranjskemu deželnemu zboru. Predlog se jednoglasno vsprejme.

Za Fran Erjavčev spomenik

so še nadalje darovali:

Gospod dr. Dragotin Delingsheim, pristav pri c. kr. okrajnem sodišči v Kozjem na Štajerskem . 2 gld. — kr.
Gospod Oton Ploj, notarski koncipijent v Kozjem . 1 „ — „
V Ljubljani, dné 21. februvarja 1887.

Dragotin Žagar.

prinaša v 4. številki sledečo vsebino: I. *Ant. Funtek*: Iz spominov mlade žene. IV. — II. *Fr. Gestrin*: V noči. V zatišju (pesmi). — III. *A. Pin*: Želja (pesem). — IV. *Slavomir*: Triolet. — V. *Ivan Trdina*: Hrvaški spomini. (Dalje.) — VI. *Kruto-rogov*: K petdesetletnici smrti Puškina. — VII. *Dr. Fran Celestin*: Josip Stritar (Boris Miran). (Dalje.) VIII. Pogled po slovenskem svetu: 1. Slovenske dežele. 2. Književnost. 3. Ostali slovanski svet. — SLIKE: I. Ranjeni Črnogorec. II. Vila našega časa. — „SLOVAN“ velja za unanje naročnike za vse leto 5 gld., za polu leta 2 gld. 50 kr. in za četrt leta 1 gld. 25 kr.; za ljubljanske: za vse leto 4 gld. 60 kr., za polu leta 2 gld. 30 kr. in za četrt leta 1 gld. 15 kr.; za dijake pa: 3 gld. 60 kr.

Tuji:

18. februvarja.

Pri *Stoma*: Färber z Dunaja. — Dürheimer iz Celovca. — Berte z Dunaja — Hanser iz Trsta.
Pri *Malléti*: Schulte, Grader z Dunaja. — Büchler iz Budimpešte. — Rosenberg, Spohn z Dunaja. — Schwarz iz Zagreba. — Segre iz Trsta.
Pri *avstrijskem cesarju*: Rovis iz Litije.

Umrlj so v Ljubljani:

19. februvarja: Josip Koderman, delavec, 40 let, Špitalske ulice št. 5, se je zadušil.

V deželnej bolnici:

16. februvarja: Fran Marn, usnjak, 50 let, za jetiko.
18. februvarja: Helena Sever, gostija, 72 let, za statorstjo. — Jakob Jurman, rudar, 65 let za vodenico.

Tržne cene v Ljubljani

dné 19. februvarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 99	Špeh povojen, kgr.	68
Rež,	5 20	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 55	Jajce, jedno	3
Oves,	2 92	Mleko, liter	8
Ajda,	4 39	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	4 87	Teleče	54
Koruza,	5 04	Svinjsko	60
Krompir,	—	Koštrunovo	36
Leča,	12	Pisanece	55
Grah,	10	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	3
Maslo, kgr.	1	Slama,	3
Mast,	64	Drva trda, 4 metr.	650
Speh frišen,	60	mehka,	410

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
18. febr.	7. zjutraj	739.13 mm.	—19.4° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	737.01 mm.	—7.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.79 mm.	—13.4° C	sl. svz.	jas.	
19. febr.	7. zjutraj	736.83 mm.	—19.8° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	734.38 mm.	—4.4° C	sl. jz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	734.93 mm.	—5.6° C	sl. zah.	jas.	
20. febr.	7. zjutraj	735.04 mm.	—14.0° C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	733.29 mm.	0.4° C	sl. zah.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	733.67 mm.	—2.6° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura — 13.5°, — 9.9° in — 5.4°, za 13.2°, 9.5° in 5.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 21. februvarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včeraj	danes
Papirna renta	77.85	—	78.20
Srebrna renta	79.85	—	80.20
Zlata renta	109.20	—	109.15
5% marčna renta	96.10	—	96.45
Akcije narodne banke	850.—	—	847.—
Kreditne akcije	273.10	—	273.80
London	128.50	—	128.85
Srebro	—	—	—
Napol.	10.13 1/2	—	10.12 1/2
C. kr. cekini	6.03	—	6.03
Nemške marke	62.85	—	62.80
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld.	125	gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	166	25
Ogerska zlata renta 4%	96	—	70
Ogerska papirna renta 5%	86	—	65
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	—	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	113	50
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	125	—	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	—	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	173	—	—
Kreditne srečke	100 g	—	173
Rudolfove srečke	10	—	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	—	102
Tramway-društ. velj. 170 gld. s. v.	207	—	25

Oklic.

Vsled požara, ki je nastal v noči od 16. do 17. februvarja, uničeno je tukajšnje deželno gledališče popolnem. Pod razvalinami, iz katerih se še zdaj vzdiguje dim, zakopan je hram predstavljalne umetnosti, kjer so več ko sto let igralci in pevci za umetnost razumnemu občinstvu mesta Ljubljanskega napravili marsikatero redko veselje ter priredili marsikateri zabavni večer.

To nepričakovano katastrofo, ki je razrušila vabljivo zbirališče družbinskega življenja, obžalujejo globoko vsi krogi prebivalstva; uzbujajo se pa tudi splošno sočutje do onih, ki so vsled tega prigodka najprej ter najhujše prizadeti, namreč do članov tukajšnje gledališke družbe.

Jako izvrsten, neutrudljivo delaven gledališki vodja nahaja se zdaj z vso svojo veliko družino v naše sredi; zgubil je — ne glede na jako občutljivo škodo, ki jo ima na svojem imetji, — za ta trenutek svoj zaslužek. Pa tudi drugi člano, kateri so bili od njega angažovani, prišli so vsled te nesreče ob kruh ter so zdaj v velikej zadregi. Posamni člano in posebno oni od orkestra, katerim so pogoreli instrumenti, trpe razun tega, da nimajo zaslužka, tudi še škodo na svojem skromnem imetji.

Z ozirom na to stisko ter glede na obče znano dobrodelnost prebivalcev našega stolnega mesta Ljubljane, ki so vsekdar, kadar je šlo za to, da se po-

maga svojemu bližnjemu, radodarno pristopili na pomoč, dovoljuje si podpisani podporni komite za one, ki so po tem požaru najprej prizadeti, upejati nabiranje darov ter prosi podpore za imenovanje v stiski se nahajajoče članove gledališke družbe. Tudi v tem slučaju gotovo veljajo resnične besede: „kdor hitro da, pomaga dvojno.“

Doneski in darovi vsprejemali se bojo v komiteu časopisa „Laibacher Zeitung“ pri Kleinmayr-Bambergu ter se bodo razglasili v javnih listih.

V Ljubljani 18. februarja 1887.

Za podporni komite:

Grof Gustav Thurn,
deželni glavar.

Ferdinand Mahr,
ces. svetnik.

Zahvala.

Za ljubeznjivo sočutje, katero se je nam skazalo o takej nenadni izgubi našega nepozabljivega očeta, oziroma tasta in deda, gospoda

TOMAŽA LOČNIKERJA,

zemljiškega posestnika na Glincah pri Ljubljani,

za mnoge krasne darovane vence in mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku, izrekamo najiskrenejšo in najtoplejšo zahvalo; zlasti se zahvaljujemo slavnemu veteranskemu društvu v Ljubljani, slavnemu prostovoljni požarni brambni na Viči za skazano čast dragemu pokojniku.

Na Glincah, v dan 21. februarja 1887.

(113)

Zalujoča rodbina.

Poslano.

(7-7)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

GISSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujoče pice,
I kas izkušna lek proti trajnom kašlju pljučevine I
želudca boleti grkljana I proti mehurnim kataru,

HINKE MATTONIJA

Karlovi vari i Widn.

Dober postransk zaslužek.

Agente za zavarovanje za življenje in proti ognju za mesta, trge in večje župnijske kraje vsprejme **dobro in jako priljubljena avstrijska družba**. Pri primerno uspešnem delovanju stalne plače. — Pismena vprašanja pod „**L. N. 1867**“ poslati temu listu. (70-6)

Vinska posoda.

Dne 3. sušca t. l. dopoldne ob 10. uri vršila se bode na Vidmu h. št. 14 prostovoljna dražba 14 izvrstnih vinskih sodov v obsegu 30 do 80 veder in tudi manjše posode v skupnem obsegu 800 veder.

K tej dražbi se vabi s tem pristavkom, da se bodo imeli veljavni ponudki takoj uplačati.

Županstvo Videm na južnem Štajerskem,

dné 15. svečana 1887.

(105-1)

Gospod GABRIEL PICCOLI v Ljubljani.

Moj sin bolehal je dve leti vsled bolečin v želodcu, na slabem prebavljenju, vetrovih in zelo močnem krči. Zaradi neprestane nerednosti v prebavi in reji shujšal je neznano in postal ves zbezan.

Ni Vas treba zagotavljati, da sem vsa sredstva, ki nam jih medicinska naša veda zahteva, poskusil, in da tudi raznovrstnih rudniških vodk nisem pozabil; ali žal, da učinek vseh poskušanj niti olajšujoč ni bil.

Naposled pride mi na misel Vaša toliko čislana **želodčeva esenca** in pribežim še v njeno zavetje, nadejaje se le še od nje rešitve. — In nesem se varal! — Izšlo je tako nepričakovano dobro, da je moj sin, dasi je komaj 6 flasic te esence použil, čutil se takoj vsega spremenjenega in popustilo ga je vse preje nezno trpljenje; — zagotavljam Vas, ta ozdravitev doždevala se mi je kakor kak čudež. —

Ne morem biti toli nevhvaležen, da ne bi po tako očividno sijajnem uspehu vsakteremu, ki trpi na slabem prebavljenju, hemeroidih in sličnih boleznih, Vašo želodčovo esenco prav gorko ne priporočal.

Pooblaščen Vas tudi, da to spričalo moje hvaležnosti razglasite in to kot zahvalo velezaslužnemu možu, ki je iznašel tako izvrstno sredstvo in lek, kojega ni mogoče dovelj prehvaliti.

Vas udano pozdravlja

Dr. Leon Levi,

dom. zdravnik.

V Trstu, 14. februarja 1887.

(112-1)

Naznanilo.

„Kmetiska posojilnica Ljubljanske okolice“,

registrovana zadruga z neomejenim poročtvom

v Ljubljani,

znižala je obresti posojilom in dovoljuje od denarnjega dne naprej nova posojila pod sledečimi pogoji:

1. Posojila proti intabuliranemu dolžnemu ali zastavnemu pismu po 6%. Prvikrat računajo se tudi uradni stroški.

2. Posojila proti menici po 5 1/2%, h katerim se še prištevajo uradni stroški, kakor do sedaj.

Hranilne uloge vsprejema po 4 1/2%, obrestuje se polmesečno, koncem leta pa obresti kapitalizirajo.

Obrestovanje hranilnih ulog s 5% proti polletni odpovedi se z današnjim dnem obustavi in strankam, katere so imele te na ta način uložene, s tem do 1. marca t. l. odpovedo.

Uradni dan je vsak torek od 9. do 12. ure.

Prošnje za posojila se pa vsprejemajo vsak dan v tednu v navadnih uradnih urah.

Pisarna društva je na Marije Terezije cesti hiš. št. 3 v Ljubljani.

Ljubljana, dné 15. februarja 1887.

(106-2)

Ravnateljstvo.

Kri čistilne kroglice

so se vselej sijajno osvedočile pri zabavanju človeškega telesa. glavobolu, navalu krvi, otrplosti udov, skazenem želodcu, pomankanju slasi do jedij, jetrnih in obilnih boleznih, in presegajo v svojem učinku vsa druga v reklamah toliko proslavljena sredstva. Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja jedna škatlja samo 21 kr., jeden zavoj s 6 škatljami 1 gld. 5 kr. — Manj kot jeden zavoj se s pošto ne razpošilja. — Prodaja (748-15)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halčevy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim koreninom.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kršinič. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

N o v.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mälovrh. — Ml. 8°, 32 pól. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Casnikarstvo in naši časniki.

Spisal * * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 19 pól. Cena 70 kr., po pošti 75 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Zivotopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenska, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstovo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holderis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnič. Velja 25 kr.

Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Pet najfinejših

moških Rococo-oblek

v različnih barvah, ki so stale nad 400 gld. in so pripravne za gledališča in za maskerade, prodam za tretjino gornje cene. (76-3)

M. Kunc, krojaški mojster pod Trančo v Ljubljani.

V Calumetu v Severnej Ameriki

dné 25. junija 1886.

Blagorodni, plemeniti gosp. TRNKOCZY, lekar poleg rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam, da sem prejel Vašo pošiljatev domačih zdravil, kakeršne Vi napravljate, v svojo največjo zadovoljnost. Prosim Vas tedaj še jedenkrat, po pošti poslati naslednjih izvrstno uplivajočih domačih zdravil ter Vam hkratu pošljem 9 dolarjev (nad 20 gld. av. velj.) za poplačilo stroškov. Vzlic precejšnjih vožnih stroškov se ne ustrašim naročiti Vaših jako razširjenih domačih zdravil iz Calumeta, Michigan, v Severnej Ameriki, ker jih moji tukajšnji rojaki po pravici močno zahtevajo.

Ostanem Vam udani

Josip Schneller,

v Calumetu, Michigan, Sev. Amerika.

5 dvanajstoric Marijacejskih kapljic za želodec, proti želodčevim boleznim itd., 1 steklenica 20 kr.

5 zavitev kri čistilnih kroglic, 1 škatljica 21 kr.

1 dvanajstoric svetla zoper trganje po dr. Malicé, proti protinu, revmatizmu itd., 1 steklenica 50 kr.

1 dvanajstoric soku kranjskih planinskih zelišč s podfosforno-kislom apnom in železom pomešanega, proti pljučnim boleznim, kašlju in hripavosti, 1 steklenica 56 kr.

P. n.

Jednakih zahvalnih pism in naročil za domača zdravila lekarn TRNKOCZY, zraven rotovža v Ljubljani, došlo je poslednji iz vseh držav kontinenta, na stotine iz kronovin Avstro-Ogerske in sicer od zdravnikov, lekarjev, živnozdravnikov, duhovnikov itd. itd. (792-18)

Podpisani priporoča se za

(93-8)

kolarska dela.

Dobrega in suhega lesa ima jako veliko v zalogi. Zagotavlja dobro delo in po najnižjih cenah.

P. FERDINAND ŠAFEC ml., kolar,
v Ljubljani, Vegove ulice št. 9, po dom. „pri Šiki“.

Št. 1725.

(102-2)

Razglas.

V sredo dne 2. marca 1887 dopoldne ob 11. uri bo mestni magistrat še jedno, v poslopji meščanske bolnice (v kresiji), proti šolskemu drevoredu ležečo

prodajalnico

za sv. Jurta rok 1887. leta potom očitno dražbe, ki se vrši v njegovem uradu, oddal v najem.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 10. februarja 1887.

Večja

trgovina z mešanim blagom

na deželi, v prijetnem, jako prometnem, tik železnice ležečem kraju, (87-2)

se takoj prodaja pod ugodnimi pogoji.

Trgovina obstoji nad 20 let, je renomirana in jako dobro upeljana. Rabi se 5000 gld., ostanek po do-membu. — Vsprejme se tudi

kompagnon

z jednako vložno svoto. — Ponudbe naj se izvolijo poslati upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „K. 416“.

Parizka umeteljska izložba steklenih fotografij Ljubljani, Schelenburgove ulice št. 4 v novi hiši tik kazine.

Od nedelje 20. februarja do uestvši
sredo 23. februarja:

VIII. (zadnja) serija:

(60-8)

Švica, hoja na Mont-Blanc.

Odprto vsak dan od 2. ure popoldne do 8. zvečer.

Ustopenina za osobo 20 kr. — Za šest ustopenic vkupe 90 kr. — Ustopenina za deca 10 kr.

Vsako nedeljo in četrtek nova izložba.

Mlin

pri Doli, južne železnice postaji Zalog in Lage, na Kranjskem, s stalno vodo, 5 tečaji, 4 sobami, kuhinjo, kletjo, magacinom, skednjem, šupo, 2 kozolcema, 2 hlevoma, 23 orali travnikov in njiv ter 20 orali bukovnega gozda, proda se iz proste roke. Cenilo 17.400 gld. — Ponudbe vsprejema Fr. Müller-jev Annoncenbureau v Ljubljani. (108—2)

Čiščenje in zboljšanje vina.

Najboljše in izkušenejše sredstvo za to je pristna francoska **GALERTA** (Osteocolle sans odeur pour clarifier). Iznenadno ugoden uspeh se jamči. — Dobiva se pri **A. Hartmann-u** v Ljubljani, Tavčarjeva palača, Dunajska cesta. Navod, kako se rabi, zastonj. (840—26)

Vsak dan

sveže pustne krofe

Janez Föderl-ovi
nasladni pekarni
Lingove ulice. (10—8)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarja Piccolija
v Ljubljani.

ni jo mogoče preceniti zaradi svoje nedosegljive lastnosti (da ne škoduje telesu, če tudi se dolgo časa rabi), da pomaga v tolikih in različnih boleznih z najgotovjšim uspehom, posebno pa zaradi svoje jako nizke cene — vse to so lastnosti, ki jo delajo neobhodno potrebno vsakrati družini.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gld. 36 kr. po poštenu povzetju. Poštnino trpi p. t. naročniki.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccolij, „pri angelji“, Dunajska cesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaciji. (5—7)

Spedijski bureau za ces. kr. avstrijske državne železnice
Nasproti **JOSIP STRASSER** Nasproti
kolodvora. v Inšpruku na Tirolskem. kolodvora.

Potovanja posredovanja v vse kraje.
Natančnejša izvestja za vse obhode.

Kombinirani in mejnarodni obratni obhodi.

Specijalne uredbe za planinske obhode.

Vožni bileti za Severno in Južno Ameriko, Afriko, Avstralijo itd. itd. (104—2)

Rotterdam in Amsterdam } vozijo vsako nedeljo
Iz } prekrasni parniki od ces. kr.
Amsterdam } avstrijske vlade

koncesijonovane nizozemsko-ameriške
parniške družbe v Novi York.

Iz Inšpruka via Arlberg je najkrajša in najcenejša pot.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (856—62)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštenu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica
Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani ceni.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovenca ali črtice iz mojega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoristična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlovska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojtnje. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski žolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hči mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški valpet. Povest. — III. Sin kmetkega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest. I. Sosedov sin. („Mladika“, 1868.) — II. Moč in pravica. („Zvon“, 1870.) — III. Telčja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. („Slovenski Narod“, 1872.) — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. („Zvon“, 1876.) — V. Ponarejeni bankovci. Povest iz domačega življenja. („Slovenske večernice“, XXXV. zvezek, 1880.) — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. (Koledar „Družbe sv. Moha ja“, 1880.) — VII. Črta iz življenja političnega agitatorja. („Slovenski Narod“, 1868.)
6. zvezek:

Zvezek po 60 kr.,
eleg. vezan po 1 gld.
Pri vnanjih naročih
lih velja poština
za posamični nevezani zvezek 5 kr.,
za vezani 10 kr.

Dijaki
dobivajo Jurčičeve
„Zbrane spise“ po
50 kr. izvod, ako
si naroč skupno
najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v

(17—7)

„NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani.

Kongresni trg.

Gledališka stolba.

Dunajski, originalni, pristni

TRPOTČEV

izvleček s (podfosfornokislím)

apnom-železom,

kateri izdeluje samo lekar Victor pl. Trnkoczy.
lekar na Dunaji, V., Hundsturmstrasse 113.

Izvrstno, že 20 let preskušeno in neprekosljivo zdravilo. Pri začenjajoči se sušici (tuberkulozi), jetiki, slabosti pluć, bluvanju krvi pomaga izvleček apno s tem, da gnojne dele ozdravi (zaapneni). — Proti pomankanju krvi, bledeli, slabosti, škrofelnim pomaga velevplivno kri delujoče železo. — Kašelj, hripavost, katar, zalizenje, težko sapo olajša, ozdravi in dpravi trpotčev izvleček. Iz teh treh zdravilnih sestavin je najgotovjše zdravilo za vse prsne in

plučne bolezni.

Pozor!

Znameniti zdravilni uspehi originalnega izdelka dosežejo se z dvojnimi uplivanjem trpotčevega izvlečka v zvezi s apnom-železom, kar potrjujejo mnogi ozdraveli z zahvalnimi pismi — katera so v originalu razložena na ogled.

Posebno se opozarja, da je treba paziti, da se moj izdelek ne zamenja s kakim drugim, ki se blizu tako imenuje. Da se dobi vselej pravi izdelek, zahteva naj se pri kupovanju „Trpotčev izvleček z apnom-železom iz Franziskus-lekarne na Dunaji“ (Hundsturmstrasse 113). Da je pristen, mora imeti na zavitku varstveni znak, ki sta tu razven (trpotčeva rastlina in sv. Frančišek).

Originalna cena gld. 1.10, po pošti 20 kr. več za zavijanje. Glavna zaloga, ki ga vsak dan razpošilja v provincije, je: Franziskus-Apotheke, Wien, Hundsturmstrasse Nr. 113, (kamor naj se pošiljajo pismene naročbe).

Zaloga pri gosp. lekarju U. pl. Trnkoczy-ju v Ljubljani in v lekarnah vseh večjih provincijah in mest. (854—20)

Moj cenik

za semena, barve in krtače je izšel in se zastonj razpošilja.

Ako bi po pomoti kateri mojih kupovalcev nobenega ne dobil, doposlal se bode mu takoj, ako ga blagovoljno reklamuje. (78—3)

Z velespoštovanjem

G. POPPOVIČ v Zagrebu.

Umetne

(41—9)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem ameriškem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Mokriška graščina

(pošta Jesenice na Savi) (95—3)

prodaja:

Semenski oves: Triumf 100 klg. 15 gld.
Ligovo 100 12
krompir: Najboljše vrste, kakor
bonum, Gripple castle 100 klg. 6—8 gld.
Semensko ajdo: Škotsko, srebrnosivo
100 klg. 8 gld.
Vrbove sadike: Salix viminalis 1000
" amygdalina 2 gld.
Fižol (ovijač) 1 hektoliter 12 gld.

Najboljše sredstvo za čiščenje zraka za bolniške in otroške sobe; nenadomestljivo razkuževalno sredstvo pri boleznih sapnika in živčne sisteme; odlično obvarovalno sredstvo kot ustna voda proti boleznim vratu in žrela. (823—4)

Cena steklenice coniferne sprita 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr.

Bittner-jev coniferi sprit se dobiva samo pri

JUL. BITTNER-ji, lekarji v Reichenau, Sp. A. in v spodaj navedenej zalogi.

Pristen samo z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat ima nito znamo: „Bittner, Reichenau, N.-De.“ Zaloga za Kranjsko pri U. pl. Trnkoczy-ju, lekarji

Naznanilo

krčmarjem,
kavarnarjem
in trgovcem.

Najfinejše žganje iz žita. . . hktl. za 18 gld.
Najfinejša slivovka . . . 26
droženka . . . 38
Najfinejši Kuba-rum . . . 38
Najfinejše rozolije vseh vrst . . . 28

Naslednje pijače razpošiljajo se v hrastovih sodih z železnim obročem blizu 4 litre s poštenu povzetjem franco na vse poštne postaje v Avstriji, ne da bi prejemnik še kaj stroškov imel.
Najfinejši čajski Rum iz Jamajke gld. 4.80.
Najfinejši Kuba-rum . . . 2.90.
Najfin. pristna Širnijska slivovka . . . 3.60.
Najfinejša Štajerska višnjavka . . . 3.80.
Najfinejša brinjevka . . . 2.90.
Najfinejši kimeljnovce . . . 2.60.
Najfinejši klosterski liker (Benediktinar) . . . 3.80.

Esenca za želodec iz gor-skih zelišč, izvrstna zdravilna in okusna pijača proti boleznim v želodci, kataru in krču v želodci. 1 steklenica z navodom, kako se rabi . . . 4.40.

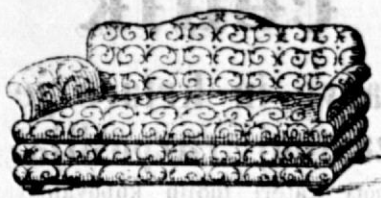
Razpošilja v obloženi kakovosti

graščinska žganjarija in tovarna

Benedikta Hertl-a, (839—15)

v Konjicah na Spodnje Štajerskem.

Dobro droženko vedno kupim in sode za 4 litre v dobrem stanju za 70 kr. nazaj vzamem.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsakej sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavljam sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gld.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamo. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujejo jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, vzorce blaga franco. Gornja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamo.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice št. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne ulege i. t. d., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem v obeno zadovoljnost. (54-9)

V zalogi klobukov

ANTON KREJČI,

na Kongresnem trgu, na voglu Gledaliških ulic, se dobé najfajnejši in najnovejši

klobuki

za gospode in dečke, kakor tudi

civilne in vojaške kape

v bogati izbiri in po nizkih cenah. (199-70)

Marijacejske kapljice

za želodec,

MARIA-ZELLER TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20.

katerim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten uspeh pri vseh boleznih v želodcu in so neprekosljivo sredstvo zoper: pomanjkanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavobol, krč v želodcu, bitje srca, zabasanje, glaste, bolezni na vranici, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld., 5 tucatov samo 8 gld.

Svarilo!

Opozarjamo, da se te isti-nite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkoczy zraven rotovža na Velikem trgu v Ljubljani. (685-20)

Prodaja

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

FRAN JOSIPOVA GRENČICA.

„prijeten in priročen lek za sčiščenje.“
Prof. VALENTA, Ljubljana.

„ne prouzroča nobenih težav.“
Prof. pl. BAMBERGER, Dunaj.

„je uspešnejše, kakor druge grenčice.“
Prof. LEIDESDORF, Dunaj.

Zahtevaj se vedno izrečno: „FRAN-JOSIPOVA GRENČICA“.
Zaloge povsod. (101-1) Vodstvo razpošiljatve v Budapešti.

BRATA EBERL

prodajata najboljši in najcenejši

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njijino stroko spadajoče blago. (87-10)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. **LJUBLJANA.**

ŠIMEN KUKEC,

pivovar v Laškem (Markt Tüffer) in v Žavei pri Celji v Savinjski dolini, priporoča svoje

izvrstno, preokusno

marčno pivo

v sodčkih in steklenicah

ter zagotavlja čest. naročnikom natančno, ročno in pošteno postrežbo. (98-1)

Pivo v steklenicah.
Slednji dan na novo napolneno
carsko, (4-8)
marčno in bock-pivo
iz pivovarne bratov Kosler-jev
priporoča
A. MAYER-jeva
trgovina s pivom v steklenicah.

Kupite s firmo
„NARODNA TISKARNA“
priporoča po najnižji ceni
v Ljubljani.

Nepremične
plahče za vozove
v različnih velikostih in raznih barvah, dobé se vedno po nizkih cenah pri
R. RANZINGER-JI,
spediteži o. kr. priv. južno železnice, v Ljubljani, Dunajska cesta št. 15. (554-32)

Doktorja medicine mesto

v trgu Šmariji pri Jelšah (St. Marein bei Erlachstein) na dolnem Štajerskem je izpraznjeno.

Letne plače dobi 500 gld. za lečenje siromašnih ljudi iz okraja Šmarijskega, zraven je pa še tudi dovoljno privatnega in sodnijsko-lečniškega posla ter zaslužka.

Kdor želi to službo dobiti, mora slovenski in nemški znati, pa svojo lekarnico imeti.

Prošnje naj se pošljejo do 15. marca 1887 na odbor okrajnega zastopa, ki je tudi pripravljen ostale pogoje itd. naznaniti.

Odbor okraj. zastopa v Šmariji pri Jelšah, dné 12. februvarja 1887.

(110-1) Načelnik: Anderluh.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

8 let sem bolehal tako silno za naduho, da sem že bil šel v občno bolnico v Pragi, da bi ozdravel. Pa vsa prizadevanja zdravnikov bila so zaman. Zvedel sem za dr. Rosov balzam. Ko sem ga užival popolnem po predpisu 14 dni, sem bil že precej boljši, čez pet mesecev pa sem bil že popolnem dober. Da govorim resnico, lahko povprašate dra. Schütze-ja ml., ki me je res prav po očetovski zdravil, toda zaman. Nađejam se, da bode to zdravilo tudi drugim tako pomagalo, zategadelj priporočam vsem, ki imajo podobno bolezen, da naj se sami preverijo.

Z velespoštovanjem Jan Ječek v Hollefeld.

Hlita in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanja zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepljivo zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetosti, bljuvanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krčih v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, kronem natoku, hemoroidah, ženskah bolečinah, pri bolečinah v črevis, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznano ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti postnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarn B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205-3.

V Ljubljani: G. Ploccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschtz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; U. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojini: Fr. Baccaroloh, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem mestu: Dom. Blazoli, lekar; Ferd. Balke, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofolletti, lekar; A. de Gironeoli, lekar; E. Kärner, lekar; G. B. Fontoni, lekar. V Idriji: Josip Warte, lekar. V Ogleji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Frendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarn v Avstro-Ogerskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Da se izognejo vsakej prevari,

opozarjamo vse častite naročnike, da ima vsaka steklenica po izvirnem mojem receptu napravljene dr. Rosovega zdravilnega balzama na eni strani v steklo utisneno moje firmo z zakonito zavarovano mojo varstveno znamko (orel s ščitom na prsih, na katerem so črke „Dr. R.“), na nasprotni strani pa tu zraven matičneno vigneto. Steklenica je zamašena s kovinskim zamaškom, na katerem je tudi utisnena moja varstvena znamka. Steklenice so zavite najprej v navod, kako rabiti, potem pa dejane v škatljice iz modre lepenke z naslednjim českim, nemškim, ogerskim in francoskim napisom po podolžnih straneh:

„Dr. Rosov zdravilni balzam“ iz lekarn B. Fragner-ja, „pri črnem orlu“, v Pragi, št. 205-III., na konci škatljice je pa natisnena zgoraj omenjena zakonito zavarovana varstvena znamka. — Če ni vse popolnem tako, kakor je zgoraj opisano, zmatrati se mora vsak izdelek za ponarejen.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zapite bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(90-2)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.